

Bakalářská práce studentky **Michaely Pavlečkové** s názvem „*Třebíčský cech mlynářů od první písemné zmínky roku 1590 po jeho zrušení*“ si klade za cíl zmapovat historii a význam cechu třebíčských mlynářů zvláště od závěru 16. století až do období 19. století. Název byl stanoven podle stávajícího archivního inventáře, který obsahuje jako nejstarší dochovanou písemnost listinu Smila Osovského z roku 1590, dotýkající se třebíčských mlynářů.

Práce obsahuje i s přílohami 116 stran. Struktura práce je promyšlená. Po obligatorním úvodu, v němž autorka uvedla cíl a koncepci své bakalářské práce, následuje kapitola zaměřená na dějiny a hospodářskou situaci Třebíče, a to se zvláštním zřetelem na období od 16. až do první poloviny 19. století. Už z těchto pasáží je zřejmé, že si studentka osvojila citační normu, kdy pouze výjimečně chybuje (srov. pozn. 61). Pravopisná a stylistická úroveň textu je až na výjimky (občas nadbytečná interpunkce, překlepy – nikoli např. „zužují“, ale sužují – s. 19, ne zcela vhodné používání slova „soudobý“) dobrá.

Druhá kapitola je věnována problematice vývoje řemeslné výroby a cechů, včetně cechovní hierarchie, a to od středověku až do roku 1859 (s. 28-41). I v této části, kdy autorka vycházela zejména z již klasických prací Janáčkových a Wintrových, prokazuje orientaci v tématu. Jak je možno z textu pochopit dále, vytvořila si tím opět určitou základnu pro další výklad svého pojednání o mlynářích v Třebíči.

Pro zasazení mlynářského cechu do třebíčských poměrů zařadila účelně i stručný přehled třebíčských cechů, kdy vycházela nejen z dostupné regionální literatury k jednotlivým cechům, ale účelně již zařadila i drobné pramenné sondy. Jádro práce začíná na s. 51, kde se již autorka věnuje mlynářskému řemeslu a jeho vývoji v českých zemích a následně i třebíčským mlynářům, jejich hierarchii a dochovaným artikulím (s. 57-75). Na plánovaný komplexní toponomastický rozbor dochovaného pomístního názvosloví musela studentka s ohledem na nedostatek potřebných pramenů nakonec rezignovat, a proto se v textu průběžně objevují pouze analýzy, které bylo možno opřít o pramennou základnu či dostupnou regionální literaturu.

Práci uzavírá soupis zkratk, pramenů a literatury a textová příloha obsahující opis cechovních artikulí z roku 1607 a ediční zpracování dochovaného tovaryšského řádu z roku 1608 (s. 91-96), které odpovídá pravidlům transkripce raně novověkých českých textů. Obrazovou přílohu tvoří mapová rekonstrukce zachycující polohu doložených mlýnů, dále výseky z katastrální mapy z roku 1835, na nichž jsou opět doložené mlýny vyznačovány, a

konečně fotografické zachycení dochovaných objektů, popř. lokalit, kde mlýny stávaly. I tato část práce dokládá pečlivost, s níž studentka práci zpracovala.

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.